

ἄλλοι ἄλλεπάλληλοι, ἀλλὰ διέμενεν ἂν ἡ Ἑλλάς σου ἀ-
ήττητος καὶ κυρία. Ἄλλ' οἱ ἀθάνατοί σου λόγοι, μέγα
διδάσκαλ' πολιτικῆς! προξενούσι καὶ διασώζουσιν ἀλη-
θῆ ἐλευθερίαν εἰς ὁλόκληρα ἔθνη, εἰς τὰ ὅποια καὶ εἰς
ἄλλα ὅσα μέλλουσι ποτὲ νὰ ὑπάρξωσιν εἰς τὴν ὑφήλιον,
εἶναι καὶ θέλει εἶσθαι τὸ ὄνομά σου εὐκλείεστατον εἰς αἰ-
ῶνα τὸν ἅπαντα.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Ἀρθρ. ιγ'.

Ο ΛΥΓΞ.

Ὁ Λύγξ (Γουρκοχ. Καραουλάκιον) κατὰ τὸ ἀνά-
στημα τοῦ σώματος ὁμοιάζει τὴν Ἀλώπεκα. Οἱ δὲ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτοῦ εἶναι ζωηρότατοι, τὰ ὠτά του ὀρθὰ καὶ οὐχί
τοσοῦτον μακρὰ, καὶ μὲ μελαίνας τρίχας εἰς τὰ ἄκρα,
ἢ οὐρά του κοντὴ, αἱ τρίχες του μακραί, καὶ τὸ δέρμα του
κεχρωματισμένον μὲ μικρὰς κηλίδας, ὡς τῶν νέων ἐλάφων.
Ἐχει δὲ καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ Αἰ-
λούρου, καὶ οὐρλίζει ὡς Λύκος.

Εἶναι δὲ ὁ Λύγξ ζῶον ἐπιτήδειον, ἐλαφρὸν, ζωηρὸν καὶ
ὀρμητικόν, ζῇ μὲ ἀρπαγὴν, καὶ καταδιώκει τὰ μικρὰ
τετράποδα, καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων ἀκόμη, ὡς τοὺς αἰλούρους,
τοὺς σκισύρους κτλ. Συλλαμβάνει δὲ καὶ τὰ πτηνὰ εἰς
τὰς φωλεάς των. Τὰς δὲ ἐλάφους, τὰς δορκάδας καὶ
τοὺς λαγωοὺς ἐνεδρεύων κατ' ὁδὸν, ὀρμᾷ κατ' αὐτῶν μὲ μα-
νίαν, καὶ ἀφοῦ τὰ συλλάβῃ, ῥορᾷ πρῶτον τὸ αἷμά των,
καὶ ἔπειτα ἀνοίγων τὴν κεφαλὴν των, κατατρώγει τὸν
μυελόν. Προξενεῖ δὲ μεγάλην φθοράν καὶ εἰς τὰ ποίμνια.
Ζῇ δὲ μᾶλλον εἰς τὰ ψυχρὰ κλίματα παρὰ εἰς τὰ εὐκρα-
τα, καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας, Εὐ-
ρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ἄλλ' οἱ καλλίτεροι ὑπάρχουσιν εἰς
τὴν Ἀσίαν. Εἶναι δὲ τοσοῦτον ἄγριος, ὥστε εἶναι ἀδύ-
νατον νὰ καθεμερωθῇ. Τὸ δέρμα του εἶναι θερμὸν διὰ τὸν

χειμῶνά, καὶ τιμᾶται πολὺ. Ἡ ὀξύδερκεία τοῦ ζώου τοῦ-
του εἶναι μεγάλη, καὶ ἐκ τούτου ἐπλάσθησαν παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις τὰ μυθολογούμενα περὶ αὐτοῦ, ὅτι δηλαδὴ βλῆ.
πει διὰ λιθίνων τειχῶν.

Η ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, μεταφρασθὲν ἐκ τῆς ἐν τῇ πόλει μας ἐκδομέ-
νης Ἀρμενικῆς Ἐφημερίδος, (*) μᾶς διευθύνθη παρὰ δύο Ἀρμενίων νεα-
νίσκων, σπουδαστῶν τῆς Ἑλληνικ. γλώσσης κατὰ τὸ ἐνταῦθα Φιλολογι-
κὸν τοῦ ἔθνους τῶν Γυμνασίου. Εὐπρίζομεν ὅτι θέλει φανῇ εὐάρεστον εἰς
πολλοὺς, ὡς διαπραγματευόμενον περὶ τῆς Φιλολογίας ἔθνους πάλαι
μὲν ἀκμασάντος, οὐκ ὀλίγον νῦν δὲ ἀγωνιζομένου, (εἰς τὴν πόλιν
μας) νὰ ἀναβῇ εἰς τὸν πρῶτον αὐτοῦ βαθμόν. — Τὰ περὶ τῆς Ἀρμενικῆς
γλώσσης ἀναφερόμενα εἶναι ἀρκετὰ ἀστεία καὶ περίεργα.

Ἐθνος σχεδὸν δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ὁποῖον δὲν
προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀρχαιότητα τῆς ἰδίας αὐτοῦ
γλώσσης. Καὶ, ὅπου μάλιστα λαλοῦνται αἱ Ἀνατολικαὶ
γλῶσσαι, οἱ μὲν θέλουσι ταύτην, οἱ δὲ, ἐκείνην, ὡς τὴν
ἀρχαιοτέραν τοῦ κόσμου. Ἄν δὲ καὶ πολλὰ περὶ ἐκάστης
ἔγραψαν, ὡς δῆλον τοῖς Φιλολόγοις, οὐδεὶς ὁμῶς μέχρι
τουδε ἐνησχολήθη νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὴν Ἀρμενικὴν
γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ τινες μάλιστα εὐρέθησαν νὰ εἴπωσιν
ὅτι εἶναι συγὰτηρ τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης. (**)

(*) Εἰς δὲ τὸ Ἀρμενικ. μετεφράσθη ἐκ τοῦ Ἰταλιστὶ ἐκδοθέντος
ποιήματος τοῦ Ἰωσήφ Καπιλλέττου.

(**) Ὅρα τὴν τοῦ Καλμέτ μεθερμίνευσιν τῆς Γενέσ. Κεφ. ια.
στίχ. 8. Εἶναι αξιογέλαστος τρέφοντι ἡ γνώμη αὐτοῦ, ὅτι δηλαδὴ ἡ
γλῶσσα τῶν Ἑβραίων εἶναι ἡ ἀρχαιοτέρα τοῦ κόσμου, καθότι εἶναι
ποτὲ δυνατόν ἡ γλῶσσα νὰ ὑπάρξῃ πρὸ τοῦ λαοῦ ὅστις τὴν λαλεῖ;
Τὸ ἔθνος τῶν Ἑβραίων ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ εἶναι πασί-
γνωστον ὅτι ὁ Ἀβραάμ ἦτο χαλδαῖος. Ἡ γλῶσσα τῶν Ἑβραίων λοι-
πὸν δὲν εἶναι ἡ πρώτη γλῶσσα τοῦ κόσμου. Τὸ αὐτὸ δὲ δινήμεθα
νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τὴν Χαλδαϊκὴν, ἥτις ἦτο γλῶσσα ἔθνους τὸ ὅποιον
εἶχε καθίσειν εἰς τὸ πεδίου Σενναάρ, μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν.